

אבו־עלי שאהין (מימין) כפי שצולם בתוך הכפר הסגור והחסום

המוקף חומה גבוהה, ישב ערבי פלסטיני. איש חולה, צולע ונעזר במקל-עץ, שגבו כפוף, עצביו פגועים, הוא בקושי מצליח להפעיל את ידו והוא סובל באופן קבוע מכאבים עזים בקיבתו.

זה היה האיש שבגללו עומדים כוחות-הביטחון במצב הכן, בגללו הוזעקו יחידות נוספות לאיוור, בגללו הוצבו מחסומים כמעט הרמטיים, בגללו נבנו גדרות-תיל חדשות סביב הכפר, ולמענו נערכה כיום השבת הפגנה חסרת-תקדים שאורגנה וכוֹצָ' עה, בפעם הראשונה, על-ידי פלסטינים וישראלים במשותף.

חיילים
מקשיבים

זוהי הפעם הראשונה שפלסטינים מן השטחים הכבושים מפגינים ביחד

דעקה מעבר לגדר

זה היה אידוע חסרת-תקדים: ההפגנה המשותפת הראשונה של ישראלים ופלסטינים

מכל הארץ הממגינים הגיעו לכרם-שלום מכל רחבי הארץ. אוטובוסים הגיעו מתל-אביב. במקביל לאוטו-בוסים מן הגדה, שבהם היו סטודנטים רבים מאוניברסיטת ביר-זית.

עם אנשי-שלום ישראלים בשטח מדינת-ישראל.

במקום הוצבו רמקולים שנועדו להביא את דיברי המפגינים אל אוזני האיש הנצור בכפר שממול. אבו־עלי שאהין, שישב במרחק כמה עשרות מטרים ממקום הכינוס, שומע ואינו נראה. הם דיברו אליו. פלסטינים מן השטחים הכבושים דיברו עברית וישראלים דיברו ערבית.

כשהתחילו הנאומים, אפשר היה להבחין בתושבי רהנייה שעזבו את עיסוקיהם והתקבצו לאטילאט ליד

לרהנייה, השומרת על הפתח היחיד לכפר, לכל יכנסו זרים.

קומנדרק נוסף ובו שני חיילים עמר, כמו בכל יום וככל שעה, מול בית קטן בתוך רהנייה. קצינים, מפקדי הכוחות הגדולים שמילאו את האיוור, נעו הלך ושוב על ג'יפים קרביים. כשהם בורקים אם כל העמדות מאוישות, והעיפו מדי פעם מבטים אל עבר קבוצת המפגינים שהתארגנה ליד גדר התיל החדשה שהקיפה את רהנייה.

ובתוך הכפר שכוח האל, בבית קטן

ה שמש זרחה והשרות היו ירוקים. קבוצה של חיילי צה"ל במדים שיחקה כדורגל עם כמה ילדים ערביים, על שביל חול צהוב, מאחורי גדרות-התיל.

מן הצד השני של הגדר התחילו להתאסף המפגינים. בתוך שדה ירוק הלכה שיירה ארוכה כרגל, כששני טרקטורים של כרם-שלום מלווים אותה.

הם הגיעו מכל רחבי ארץ-ישראל. היו שם צעירות פלסטיניות, שכופיות שחורות קשורות ברישול לצווארון, ולצידם הלכו בצוותא בחורים צעירים וג'ינס ובמעילי-רוח, סטודנטים מאוניברסיטת ביר-זית לצד סטודנטים ישראלים מירושלים ומתל-אביב. אנשים מבוגרים בשיער כסוף פיתפוטו בערבית עילגת עם צעירים לבושי כופיות.

בכביש המערכת, המפריד בין השרות של כרם-שלום ובין הכפר רהנייה, עמדו כמה חיילים ליד קומנדרק. ג'יפים צבאיים נסעו הלך ושוב על הכביש הצר.

כאותו הזמן התחלפה מישמרת של חיילים בעמדה המוצבת בכניסה

חוג בית כשהתחילו הנאומים בהפגנה, עזבו תושבי רהנייה את עיסוקיהם והתיישבו בשורה ארוכה לאורך גדר הכפר, כדי להקשיב לדוברים. אפילו הילדים הקטנים הפסיקו לשחק והצטרפו.

שלום. חלק מהדוברים הפלסטינים דיברו עברית וחלק מן הדוברים הישראלים דיברו ערבית. הדברים נאמרו ברמקול, כדי שיגיעו לאוזניו של אבו־עלי.

שני עמים בפעם הראשונה הפגינו יחד, בתוך שטח מדינת-ישראל, פלסטינים מן השטחים הכבושים וישראלים, אנשי